

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XII. De multiplici spiritali fructu paupertatis religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT XII.

De multiplici spiritali fructu Paupertatis Religioſe.

QUoniam Dux pauperum, & Prædicator paupertatis *CHRISTUS JESUS*, vult ejuſdem eſſe remunerator & in tempore, & in æternitate; hinc aſſecurat milites ſuos ſub paupertatis vexillo præliantes, ne imaginentur ſibi, quaſi gratis, id eſt, ſine ſpe præmii, paupertatis ferrent & arma & onera. Proinde tam corpus pro onere, quàm mentem pro ſpiritu paupertatis hinc reficit in tempore, abundantius præmiaturus in æternitate.

Porro S. Paupertatis multiplices fructus in utroque genere enarrare, eſſet *S. P. N. Franciſci*, qui eoſdem uberrimè deguſtavit. Ex illius, & aliorum Sanctorum vita, exemplo, & doctrina delibabo potiores, & primò quidem ſpiritales.

Fructus ſpirituales Paupertatis religioſe.

I. Facit hominem exoneratum, & expeditum in ſequendo Chriſtum, & veniendo ad ipſum. Petrus, poſtquam reliquerat omnia, fidenter loquitur ad Chriſtum: *Domine, ſi tu es, jube me ad te venire ſuper aquas. At ipſe ait, veni.* Matth. 14. 28. Aquæ maris ſunt tentationes, tribulationes, & amaritudines hujus ſæculi: quas pede ſalcans religioſus, inſtar D. Petri, rectà & intrepidè

pidē venit ad Christum. Huic fructui vicinus est

II. Fiducia magna ad Christum in vita & in morte, in spiritualibus, & corporalibus necessitatibus: fundata in promissione ipsius: *Amen dico vobis, quod vos, qui reliquistis omnia, &c.* Matth. 19. Marc. 10. Insuper immediatē sequitur

III. Fructus, magna assecuratio animæ, quanta mortalitatis statui convenit. De qua *S. Gregor. l. 2. moral. c. 31. Magna est securitas cordis, nihil concupiscentie habere secularis.*

IV. Liberat ab infestationibus diabolicis. Nam *S. P. Franciscus* vapulat à dæmonibus, dum ultra paupertatis metam indulgebat corpori in Cardinalitia aula.

V. Genus quoddam martyrii est, tenuitatem & paupertatem eligere, dum quis poterat abundare, *S. Bernardo* attestante. Et *M. Navarrus* martyrium asserit vitam sui Cognati *S. Francisci Xaverii*, paupertatis religiosæ, imò & inopiæ amatoris eximii.

VI. Alleviat navem animæ, præservans ab æternali naufragio. Nam (ut *Chron. Minor.*) religiosi multi cum libris superfluis, pecuniis illicitis, suppellectilibus excessivis, ad interni profundum non solum descendunt, sed etiam rapti sunt.

VII. Tribuit quemdam animo constanti firmitatem, & quasi immutabilitatem. Hac fultus *S. P. N. Franciscus* ingentem auri copiam à Soldano quasi obtusam repudiavit heroicè: *S. V.*

Clara

Clara oblatas à Greg. IX. divitias animo immobili aspernata fuit.

VIII. Est vice-purgatorium Christo servientium, & flammaram purgatorii aut depulsivum, aut diminutivum. Prout in annal. Minor. quidam Canonicus factus Minorita post mortem apparuit Confessario in veste pretiosissima, dicens, se hanc noctam pro pauperculo habitu, quem gestavit amanter in terris: cujus & intuitu, flammæ purgatorii fuissent sibi abbreviata.

IX. Pauperes habent jus ad regnum cælorum certius, quàm alii, immo non tantum *jus ad rem*, sed quasi *jus in re*. De quo D. Bern. serm. 4. de adventu: *In aliis virtutibus promissio futuro tempore indicatur: paupertati non tam promittitur, quàm datur. Unde & presenti tempore evantiatum est: ipsorum est regnum cælorum; cum in ceteris dicatur: hereditabunt, consolabuntur, &c.* vel ideo, quia *regnum Dei intra vos est*, id est, pauper spiritu possidet Deum in corde suo, pro quo proinde gaudenter omnia transitoria despicit.

X. Appetitum cordis excitat & acuit ad virtutes, & cælestia dona. S. P. N. Franciscus e. 6. Regulæ: *Hæc est illa celsitudo altissima paupertatis, quæ vos clarissimos Fratres meos heredes & Reges regni cælorum instituit: pauperes rebus fecit, virtutibus autem sublimavit.*

XI. Exemplum bonum inde præbetur fidelibus spiritali ædificatione, maxime ex externæ paupertatis rigore.

XII. Est eximium genus pœnitentiæ, paupertatis rigorem sufferre: nam valde pœnale est
& cor-

& corpori, & spiritui superbienti. Unde pauper & modicus *S. P. N. Franciscus* paupertatis suæ incolatum meritò continuam vocat pœnitentiam, dicens in testamento: *Dominus dedit mihi Fr. Francisco ita incipere, & facere pœnitentiam. h. i.*

XIII. Libertas consolationum cœlestium communicatarum pauperibus spiritu. De qua l. 4. revelat. c. 5. Spiritus bonus ad *S. Birgittam* ita loquitur: *S. Elisabeth Filia Regis Ungarie delicate nutrita, & nobiliter nupta, magnam sustinuit paupertatem & dejectionem. Quæ majorem consolationem obtinuit à Deo in paupertate, & sublimiorem coronam, quàm si mansisset in omni honore mundi, & ejus consolatione. h. i.* De quo plura apud *Platum* de bono status religiosi.

XIV. Gloriatio sancta liberæ mentis, supergressæ omnia terrena & caduca. De qua l. 4. revelat. c. 76. *B. V. M. ad S. Birgittam*: *Petrus Apostolus & alii Sancti plus in paupertate, quàm in sentibus divitiarum gloriabantur. Propterea & quò plus in eis abundabat paupertas, tantò devotio cumulatiùs augebatur. h. i.*

XV. Profectus aliarum animarum. Christus ad *S. Birgittam* c. 23. revel. extrav. *Mater meæ charissima simplicissima fuit, Petrus idiota, Franciscus rusticus: & tamen plus profecerunt animabus, quàm Magistri eloquentes; quia perfectam charitatem ad animas habuerunt. h. i.*

XVI. Paupertas amata excellenter immutat naturam hominis. Nam *S. P. N. Franciscus* paupertatis incommodis ut commodis mirè jucundabatur:

batur:

batur: immo ita eam honorabat & colebat quasi rem eximiam & divinam, vitale quid in se continentem; & cui nulla humana dignitas posset comparari.

CAPUT XII.

De aliis spiritualibus fructibus Paupertatis Religiosæ

XVII. Facit paupertas voluntaria hominem exultandum in Deo. *S. P. Franciscus* auditâ ex Evangelio paupertatis regulâ, quasi invenisset thesaurum ingentem, exultabat mirificè, *Hoc, inquit, est, quod cupio: letanter his innititur memoria commissis.* Ex Respons. Festi.

XVIII. Pauper spiritu in bonis propositis est immobilis. De *S. P. Francisco*. & sociis *S. Bonav.* c. 4. vitæ §. 1. *Insuper divina consolatione repleti statuerunt firmiter, & irrevocabiliter confirmârunt, nullius inedia aut tribulationis impulsu, à sanctæ paupertatis resilire promisso, h. i. & §. 2. Ipsa quoque rerum penuria abundans eis videbatur ubertas. h. i.*

XIX. Facit alacres ad virtutem & laborem. lc. §. 6. vitæ *S. Francisci*. *Faciebat namque S. Paupertas, quam solam deferebant pro sumptibus, ipsos ad omnem obedientiam promptos, robustos ad labores, & ad itinera expeditos. Et quia nihil terrenum habebant, nihil amabant, nihilque timebant amittere; securi erant ubique, nullo pavore suspensæ, nulla cura distracti, &c.*